

Muza către poet

Adina Speranta

Mi-aş pune înserarea să te îmbrace-n stele,
să-ţi înflorească luna pe spatele rănit
de-atâta irosire spre minus infinit;
ţi-aş îmblânzi cuvântul, înfipt adânc în piele,
ca sângele năvalnic să plece dezrobit
spre orizonturi unde, în rafturile grele,
aşteaptă-n cărţi uitate poemul adormit.

Mi-aş pune răsăritul să îţi pătrundă-n gânduri,
să-ţi răscrolească ziua cu vraja unui mit,
bolnav de poezie, în vers să te închid;
ţi-aş dărui oceanul involburat de vânturi
să îţi zvâcnească-n tâmpile sărutul lui grăbit,
cuvintele în carne să-ţi eclozeze fluturi
şi-n zborul algoritmic să fii plus infinit.

Adina V.

2.02. 2018